

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 9-ji 1954 m. sausio mėn. 20 d., trečiadienis Kaina
metai № 6 (772) 15 kp

Rinkimai į TSRS Aukščiausiąją Tarybą

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas 1954 metų sausio 11 dienos įsaku, ryšium su trečiojo šaukimo TSRS Aukščiausiosios Tarybos įgaliojimų pasibaigimu, nusprendė: paskirti rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą sekmadienį, 1954 metų kovo 14 dieną.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos rinkimai turi didelę politinę reikšmę mūsų šalies gyvenime. Jie bus vykdomi tuo laiku, kai mūsų didžiosios šalies darbo žmonės, išmintingai Komunistų partijos vadovaujami, kovoja už tolesnį mūsų socialistinės valstybės suklestėjimą, už naują galingą žemės ūkio pakilimą, už nenutrūkstamą darbo žmonių materialinio lygio kilimą. Tarybų Sąjungos darbo žmonės, apginkluoti TSKP XIX suvažiavimo istoriniais nutarimais, partijos ir vyriausybės priimtais nutarimais dėl tolesnio šalies išvystymo, sėkmingai sprendžia komunistų statybos programą, vykdo penktojo penkmečio plano išskeltus uždavinius. Naują galingą socialistinio žemės ūkio pakilimą nubrėžė istorinis TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimas „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“. Tarybų Sąjungos darbo žmonės sėkmingai sprendžia Nutarimo išskeltus žemės ūkiui uždavinius. Daugelis žemės ūkio specialistų ir mūsų rajone, istorinio partijos CK Plenumo nutarimo paskatinti, pareiškė norą dirbti žemės ūkio srityje, savo darbu, tiesioginiai susieti su gamyba, prisidėti prie socialistinio žemės ūkio tolesnio išvystymo.

Rinkimai į TSRS Aukščiausiąją Tarybą 1954 metais vyks sąlygomis, kada Tarybų valstybė nuosekliai vykdo savo taikią politiką, nukreiptą į taikos išsaugojimą ir sustiprinimą tautų tarpe, į visų neišspręstų ir ginčijamų problemų išsprendimą taikiu būdu. Vienoje stovykloje su Tarybų Sąjunga šioje kilnioje kovoje kovoja didžioji kinų tauta, liaudies demokratijos šalių darbo žmonės, milijonai paprastų dorų žmonių visose kapitalistinėse valstybėse.

Naujomis aplinkybėmis rinkimus į TSRS Aukščiausiąją

Tarybą sutinka ir mūsų rajono darbo žmonės. Jeigu 1950 metų rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą jie sutiko smulkiose, dar nesustiprėjusiose žemės ūkio artelėse, tai šiuos rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą rajono darbo žmonės sutinka dideliais gamybiniais pasiekimais. Per keturius praėjusius metus rajono kolūkiai žymiai sustiprėjo ūkiniai-organizaciniai, pakilo kolūkiečių materialinis ir kultūrinis lygis. Kolūkiečių pajamos už darbadienius, palyginus su 1950 metais, padidėjo beveik 4 kartus. Kolūkiuose atidaryta naujų pradinių, septynmečių mokyklų. Tarybinės valdžios metais Marytės Melnikaitės vardo žemės ūkio artelėje pradėjo veikti vidurinė mokykla.

Pasiruošiant rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, partinės organizacijos privalo plačiai išaiškinti dirbantiems uždavinius, kurie stovi prieš juos statant komunizmą, kovojant už tolesnį mūsų socialistinės Tėvynės suklestėjimą, jos galybės augimą, išaiškinti Tarybinės vyriausybės vidaus ir užsienio politiką, tarptautinę padėtį, Tarybinės vyriausybės priimtas konkrečias priemones tarptautinio įtempimo sumažinimui. Kartu su tuo būtina išaiškinti TSRS Konstitucijos didžiuosius principus, tarybinio piliečio teises ir pareigas, tarybinę rinkimų sistemą — pačią demokratiškiausią, pačią liaudiškiausią sistemą pasaulyje. Taip pat būtina neužmiršti nušviesti ir demaskuoti rinkimų sistemas Jungtinėse Amerikos Valstybėse, Anglijoje, Prancūzijoje ir kitose kapitalistinėse valstybėse. Šis aiškinamasis darbas padės pakelti dirbančiųjų aktyvumą, kovojančių už didingų, partijos ir vyriausybės išskeltų uždavinių įgyvendinimą.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakas dėl rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą įvykdymo sukėlė politinį ir gamybinį darbo žmonių pakilimą. Partinės organizacijos privalo nukreipti šį išaugusį darbo žmonių aktyvumą partijos ir vyriausybės išskeltų uždavinių sėkmingam įgyvendinimui.

Agitatoriai dirba

„Palangos“ kolūkio klubo skaityklos aktyvas, vadovaujamas klubo-skaityklos vedėjos J. Navidonskaitės, įsijungė į rinkiminę kampaniją.

Agitatoriai kolūkiečiams skaito laikraščius ir aiškina apie būsimus rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

K. GAIGALAS

TSR SAJUNGOS MINISTRŲ TARYBOJE

Dėl monumento 300-osioms Ukrainos susijungimo su Rusija metinėms atminti pastatymo Maskvos mieste

TSR Sąjungos Ministrų Taryba nutarė pastatyti Maskvos mieste Kijevo stoties aikštėje monumentą 300-osioms Ukrainos susijungimo su Rusija metinėms atminti.

Siekiant pritraukti plačius architektų, skulptorių ir dailininkų sluoksnius monumentui sukurti, TSRS Ministrų Taryba pavedė TSRS Kultūros ministerijai ir Maskvos miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomajam komitetui surengti konkursą geriausiam monumento projektui paruošti.

Meninėje monumento kompozicijoje turi būti pavaizduotas įžymus istorinis įvykis — Ukrainos susijungimas su Rusija, kuriuo baigėsi daugiamžė ukrainiečių tautos kova prieš svetimą pavergėjus už susijungimą su rusų tauta vieningoje Rusijos valstybėje, turi būti pavaizduota broliška sąjunga ir neišardoma amžina ukrainiečių ir rusų tautų draugystė.

4859

Partijos
istorijos
instituto
biblioteka

Ukrainos TSR Aukščiausiosios Tarybos sesija

KIJEVAS (TASS). Sausio mėn. 15 d. įvyko Ukrainos TSR Aukščiausiosios Tarybos ketvirtoji sesija. Ukrainos TSR Aukščiausioji Taryba apsvaistė organizacinius klausimus ir patvirtino UTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakus.

UTSR Aukščiausioji Tary-

ba atleido drg. M. S. Grečuchą nuo Ukrainos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko pareigų ryšium su jo perėjimu į kitą darbą.

Ukrainos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininku išrinktas drg. D. S. Korotčenko, kuris ryšium

su tuo atleistas nuo Ukrainos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pareigų.

Ukrainos TSR Ministrų Tarybos Pirmininku patvirtintas drg. N. T. Kalčenko.

Drg. M. S. Grečucha patvirtintas UTSR Ministrų Tarybos Pirmininko pirmuoju pavaduotoju. (ELTA).

Išskeliami kandidatai į Centrinę rinkiminę komisiją rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą

Gyvenvietėje „Neftianyje Kamni“ įvyko jūr verslovių darbininkų, inžinierių-technikų darbuotojų ir tarnautojų susirinkimas, kuriame buvo apsvaistytas klausimas dėl kandidato iškėlimo į Centrinę rinkiminę komisiją rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

Bendras susirinkimas priėmė nutarimą išskelti nuo tresto „Giurgiannefij“ darbininkų, inžinierių-technikų darbuotojų ir tarnautojų į Centrinę rinkiminę komisiją rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą Kurban Abas Kuli-Ogly Abasovo kandidatūrai.

Įvyko Vilniaus pedagoginio instituto kolektyvo susirinkimas, skirtas išskelti kandidatus į Centrinę rinkiminę komisiją rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

mas, skirtas išskelti kandidatus į Centrinę rinkiminę komisiją rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

Susirinkimas vienbalsiai nutarė išskelti nuo Vilniaus pedagoginio instituto studentų ir dėstytojų kolektyvo į Centrinę rinkiminę komisiją drg. Ratkutę Mariją, d. Juozo.

Leninabado moterų mokytojų institute įvyko susirinkimas, skirtas išskelti kandidatus į Centrinę rinkiminę komisiją rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

Susirinkimas vieningai nutarė išskelti nuo Leninabado moterų mokytojų instituto studentų ir dėstytojų kolektyvo kandidatus į Centrinę rinkiminę komisiją drg. Atajevą Redžepkuli.

TSRS Aukščiausiąją Tarybą drg. Babajevą Chasijat Kasymovną.

Daugiau kaip 700 Tašauzo srities Iljalų rajono kolūkio „Bolševik“ kolūkiečių savo susirinkime vieningai priėmė nutarimą išskelti nuo kolūkio „Bolševik“ kolūkiečių kandidatus į Centrinę rinkiminę komisiją drg. Atajevą Redžepkuli.

Šimtai Priazos miškų pramonės ūkio darbininkų savo susirinkime vieningai nutarė išskelti nuo Priazos miškų pramonės ūkio darbininkų, inžinierių-technikų darbuotojų ir tarnautojų kolektyvo į Centrinę rinkiminę komisiją drg. Jupijevą Plotrą Stepanovičių.

Išskeliami kandidatai į respublikines rinkimines komisijas rinkimams į Tautybių Tarybą

Šalies miestuose ir kaimuose vyksta darbo žmonių susirinkimai, skirti išskelti kandidatams į respublikines rinkimines komisijas rinkimams į Tautybių Tarybą.

RTFSR

Maskvoje, Leningrade, kituose RTFSR miestuose ir kaimuose vyksta gamyklų, fabričių kolektyvų, komunistinių partinių organizacijų ir kitų visuomeninių organizacijų bei darbo žmonių draugijų susirinkimai, skirti išskelti kandidatams į RTFSR rinkiminę komisiją rinkimams į Tautybių tarybą.

VPSTC prezidiumas sutinkamai su „Nuostatu dėl rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą“ 40 straipsniu išskėlė į RTFSR rinkiminę komisiją rinkimams į Tautybių tarybą VPSTC sekretoriaus drg. L. N. Solovjovo kandidatūrai; TSRS LDAALR Centro komiteto prezidiumas — avia-konstruktorių Socialistinio Darbo Didvyrį drg. A. S. Jakovlevą; TSRS Tarybinių rašytojų sąjungos sekretoriatas ir Maskvos literatų aktyvas — vieną iš seniausių tarybinių rašytojų drg. F. V. Gladkovą; TSRS Mokslų akademijos prezidiumas, akade-

mijos skyrių biuras ir akademijos įstaigų vadovai — akademiką drg. K. I. Skriabiną; kultūros darbuotojų profsąjungos CK prezidiumas — TSKP CK partinių, profsąjunginių ir komjaunimo organų skyriaus vedėją pavaiduotoją drg. J. V. Storoževą.

TSRS Tarybinių kompozitorių sąjungos Leningrado skyriaus valdyba, apsvaistiusi klausimą dėl kandidatūros į RTFSR rinkiminę komisiją rinkimams į Tautybių tarybą, išskėlė kompozitorių drg. V. P. Solovjovą-Sedovą.

Nuo Komi ATSR Syktyv-karo miško medžiagos įmonės darbininkų, inžinierių-technikų darbuotojų ir tarnautojų kandidatų į RTFSR rinkiminę komisiją rinkimams į Tautybių tarybą išskeltas geriausias įmonės gamybininkas drg. K. M. Kondratjevas.

Įvyko Kazanės V. I. Uljanovo (Lenino) vardo moks-lininkų, dėstytojų, studentų, darbininkų ir tarnautojų susirinkimas. Universiteto kolektyvas rekomendavo į RTFSR rinkiminę komisiją rinkimams į Tautybių tarybą biologijos mokslų daktarą, profesorį drg. I. G. Validovą.

Lietuvos TSR

Lietuvos Tarybų Socialistinėje Respublikoje didelio politinio pakilimo aplinkybėmis prasidėjo kandidatų iškėlimas į respublikinę rinkiminę komisiją rinkimams į Tautybių Tarybą.

Nuo respublikinės Politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugijos į komisijos sudėtį vieningai išskelta Lietuvos TSR Mokslų akademijos prezidento drg. J. Matulio kandidatūra.

Šiaulių „Elnio“ odos-avalynės kombinato darbininkų, inžinierių-technikų darbuotojų ir tarnautojų kolektyvo bendras susirinkimas išskėlė žinomo meistro drg. J. Neverdausko kandidatūrai.

Rokiškio rajono Panemunėlio MTS mechanizatorių kolektyvas vieningai išskėlė į komisijos sudėtį traktorininkės drg. G. Putriūnaitės kandidatūrai.

Į respublikinę rinkiminę komisiją išskelti taip pat Lietuvos CK skyriaus darbuotojų ir tarnautojų vedėją drg. M. Kaunaitę, — nuo Lietuvos Komunistų partijos organizacijos, kompozitorius drg. J. Juzeliūnas — nuo Lietuvos TSR Tarybinių kompozitorių sąjungos.

Nemirtingosios Lenino idėjos

Praėjo trisdešimt metų nuo tos dienos, kai mirė Tarybų Sąjungos Komunistų partijos ir Tarybų socialistinės valstybės įkūrėjas, viso pasaulio darbo žmonių vadas ir mokytojas, didysis revoliucinio mokslo koryfėjus — Vladimiras Iljičius Leninas.

Su didžia meile ir gilia pagarba tariamas Lenino vardas visomis pasaulio tautų kalbomis. Leninas — didžiausias mąstytojas, išmintingasis proletarinės revoliucijos strategas. Lenino asmenyje įsikūnijo visa tai, kas darbininkų klasėje didinga ir didvyriška — bebatimis protas, geležinė valia, nenuilstama revoliucinė energija, karšta neapykanta darbininkų klasės priešams, beribis tikėjimas ir meilė liaudžiai.

Leninas buvo genialus Markso ir Engelso mokslo tęsėjas. Leninizmas atsirado kaip tiesioginis marksizmo tęsinys. Apibendrinamas proletariato kovos patyrimą naujose istorinėse sąlygose, Leninas išvystė ir pakėlė į naują lygį marksistinę teoriją visumoje. Leninizmas yra imperializmo ir proletarinės revoliucijų epochos marksizmas.

Ryškia revoliucinės teorijos šviesa Leninas nušvietė darbininkų klasės, darbo valstietijos, engiamųjų tautų kelių kovoje už išsivadavimą iš imperialistinės vergovės, kovoje už šviesią tautų ateitį. Visi darbo žmonės yra didžiai dėkingi Leninui už tai, jog jis negailėstingai kovojo prieš visokio plauko oportunistus ir revizionistus, prieš menševikus ir trockininkus, prieš bundininkus ir kitus buržuazinius nacionalistus — pikčiausius darbo žmonių priešus.

Apsiginklavusi leninine socialistinės revoliucijos teorija, Komunistų partija organizavo darbininkų klasės ir darbo valstietijos sąjungą, įvykdė Didžiąją Spalio socialistinę revoliuciją, kuri paskelbė naująją pasaulinės istorijos erą — komunizmo triumfo erą.

Vykdydama Lenino priesakus, tarybinė liaudis, vadovaujama Komunistų partijos ir jos Centro Komiteto su J. V. Stalinu priešakyje, pirmą kartą žmonijos istorijoje sukūrė socialistinę visuomenę, kurioje rūpinimasis darbo žmonių gerove yra įstatymas. Socialistinėje visuomenėje, laisvoje nuo išnaudojimo, krizių ir nedarbo, išsivystė naujos galingos varomosios jėgos — moralinė-politinė vienybė, tautų draugystė, gaivinantis tarybinis patriotizmas. Su Lenino vėliava tarybinė liaudis pastatė socializmą, pasiekė pasaulinę istorinę pergalę. Tėvynės ka-

re ir išgelbėjo žmoniją nuo fašistinių barbarų grėsmės.

Leninizmas nušviečia tarybinei liaudžiai kelią į komunizmą. Mūsų partija pasiekė pasaulines istorines pergalės mūsų šalyje todėl, kad ji yra ištikima didžiajam Lenino mokymui, kad ji savo praktinėje veikloje vadovaujasi marksizmo-leninizmo teiginiais ir išvadomis. Partijos XIX suvažiavimo, TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimai dar kartą su visu ryškumu parodė visam pasauliui socialistinės ūkio sistemos neįveikiamą galią ir gyvybinę jėgą, socializmo sistemos pranašumą prieš kapitalistinę sistemą, kurią drasko nesutaikinami, antagonistiniai prieštaravimai.

Tarybinė liaudis su milžinišku kūrybiniu pakilimu gausina Tėvynės laimėjimus. 1953 m. mūsų šalies pramonė davė maždaug du su puse kartų daugiau produkcijos negu 1940 metais. Pas mus pilnai išspręsta grūdų problema. Šiuo metu Tarybų Sąjungoje yra 94 tūkstančiai kolūkių, kuriuos aptarnauja 8.950 mašinų-traktorių stočių, aprūpintų pirmaklase tarybine žemės ūkio technika. Visų liaudies ūkio šakų augimas užtikrino tolesnį materialinio ir kultūrinio tarybinės visuomenės gyvenimo lygio pakilimą.

Partija auklėja mūsų žmones leninizmo dvasia, tarybinio patriotizmo ir broliškos tautų draugystės dvasia, internacionalizmo dvasia.

Visa tarybinė liaudis dar aukščiau kelia TSRS tautų draugystės vėliavą minėdama nepaprastai reikšmingą įvykį — 300-ąsias metines nuo Ukrainos prisijungimo prie Rusijos. Šis minėjimas yra iškilminga visų tarybinių tautų šventė, tautų draugystės demonstracija.

Didysis reikalas, už kurį pasiaukojamai kovojo Leninas, gyvena ir nugalė. Lemiamos tarybinės liaudies pergalės pasiektos todėl, kad, kaip nurodė J. V. Stalinas, mes „sugebėjome laikyti aukštai didžiąją Lenino vėliavą. Jei-gu norime nugalėti, mes turime ir ateityje laikyti Lenino vėliavą aukštai, saugodami jos skaidumą ir grynumą“ (Raštai, 12 t., 337 psl., liet. leid.).

Lietuvos darbo žmonės, kaip ir visa tarybinė liaudis, ištikimai saugo Lenino vėliavą. Su Lenino vardu yra glaudžiai susijusi Lietuvos darbo žmonių išsivadavimo kova. Nepaprastai didelę reikšmę turėjo V. I. Lenino apsilankymas Vilniuje 1895 m. rugsėjo mėn. Šis reikšmingas įvykis sustiprino revoliucinio marksizmo įtaką Lietuvoje, pakėlė revoliucinį

judėjimą. Didysis Leninas, kaip Tarybų Rusijos Liaudies Komisarų Tarybos pirmininkas, 1918 m. gruodžio 22 dieną pasirašė dekretą dėl įkurtos Lietuvos Tarybų Respublikos ir dėl Lietuvos Laikinosios revoliucinės darbininkų valstiečių vyriausybės pripažinimo, dėl visokeriopos pagalbos teikimo jaunajai Tarybų respublikai. Būdami ištikimais Lenino vėliavai, Lietuvos darbo žmonės tvirtai tikėjo, kad jų pralaimėjimas prieš Amerikos — Anglijos imperialistus ir jų tarnus — buržuazinius nacionalistus 1918—1919 m. yra laikinas, kad lietuvių tauta, anksčiau ar vėliau, suras savo laisvę ir laimės tarybinių tautų šeimoje. Šios viltys išsipildė. Tarybų Lietuva dabar yra pasiekusi didžiulius laimėjimus, ji tapo sparčiai besivystančia industrine-kolūkinė respublika. Lietuvos darbo žmonės patriotiniu darbu, vykdydami partijos XIX suvažiavimo nutarimus, TSKP CK rugsėjo Plenumo iškeltus uždavinius, rodo savo ištikimybę nemirtingosioms leninizmo idėjomis.

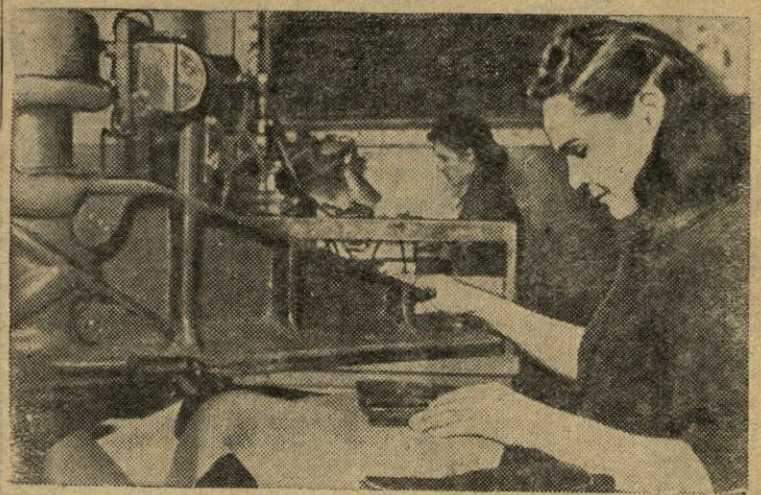
Kiekvienais metais vis labiau auga tarptautinė leninizmo idėjų reikšmė. Liaudies demokratinės santvarkos pergalė eilėje Europos ir Azijos šalių, kurios tvirtai stojo į socializmo kelią, — tai puiki lenininių idėjų pergalė. Ypač svarbią reikšmę turi didžiosios kinų tautos pergalė. Liaudies demokratijos šalyse vyksta milžiniški kūrybiniai socializmo statybos darbai. Vienas trečdalis žmonijos visiems laikams išsivadavo iš imperializmo jungo. Susidarė nepajudinama taikos, demokratijos ir socializmo stovykla, vadovaujama didžiosios Tarybų Sąjungos.

Veltui amerikiniai-angliškieji agresoriai stengiasi užgniaužti pažangias jėgas ir tautų išsivadavimo reikalą, trypdami demokratines laisves, mindžiodami tautų lygybės principą, kurstydami naują karą. Visos imperialistų avantiūros yra pasmerktos pražūčiai. Taikos, demokratijos ir socializmo jėgos yra neįveikiamos! Leninizmas gyvena visuose žemės rutulio kampeliuose, visur, kur tik yra paprasti žmonės, besiveržiantieji į laisvę ir laimę.

Leninizmas gyvena ir nugalė didvyriškuose darbuose mūsų šauniosios partijos, kuri yra vadovaujanti ir vairuojanti socialistinės visuomenės jėga.

Su Lenino vėliava, vadovaujant šlovingajai Komunistų partijai, mūsų Tėvynė iškovojo komunizmo pergalę!

D. RODA

Gerus darbo rodiklius pasiekė Šiaulių „Elnio“ odos-avalynės kombinato sukirpimo cecho kolektyvas. Jis viršijo metinę užduotį ir sutalpė chromo maždaug 200 tūkstančių rublių sumai. Gerai dirba stampuotoja J. Leščinskienė. Įvykdydama dienos užduotį 200-210 procentų, ji vien per gruodžio mėnesį sutalpė tiek chromo, kiek užtektų 150 porų moteriškos avalynės pasiūti. N u o t r a u k o j e: J. Leščinskienė darbo metu.

I. Baltmano nuotr.

[ELTA].

Sviesto gamintojų laimėjimai

Palėvenės sviesto gamybos įmonės kolektyvas, kovodamas už aukštą išleidžiamos produkcijos kokybę, atsiekerų darbo rodiklių. Įmonės kolektyvas 1953 metų sviesto gamybos planą įvykdė 130 proc. 1953 metais sviesto buvo pagaminta 10 tonų daugiau negu 1952 metais. Darbininkai-komjaunuoliai B. Gražys, M. Kastko, M. Jonuškaitė, išvystę socialistinį lenktyniavimą, pasiekė, kad išleidžiamas sviestas yra labai geros kokybės. Mašinistas B. Gražys, stropiai ir sumaniai prižiūradamas motorus ir įrenginius, užtikrina įmonės mechanizmų nesutrikdomą veikimą. Komjaunuolis M. Kastko, įsijungęs į žaliavos taupymo lenktyniavimą, kas dekada sutaupo po ke-

lius kilogramus pergamento. Įmonė metal iš metų auga ir plečiasi. Gauti nauji įrenginiai. Į gamybą įdiegiami racionalizatoriniai pasiūlymai. Štai, įmonės meistro S. Kvietnicko pasiūlymu buvo padarytas sviesto gamybos įrenginių patobulinimas. Sviesto muštuvai atskirtas nuo grietinės separatoriaus. Tas supaprastina sviesto gamybos procesą, palengvina pačio darbo reguliavimą.

Įmonės darbininkų kolektyvas pasiryžęs ir toliau siekti naujų darbo laimėjimų, kelti darbo našumą, duoti šaliai kuo daugiau aukštos kokybės sviesto.

P. PETRAUSKAS
Palėvenės pieninės paruošų inspektorius

INVENTORIAUS REMONTAS DAR NEPRADĖTAS

Pereitais metais „Neries“ kolūkiečiai į pavasario lauko darbus išėjo su neatremontuotu inventoriu. Ypač bloga padėtis buvo su pakinktais ir ratais.

Nepatenkinamai vyksta žemės ūkio inventoriaus remontas ir šiais metais. Kolūkyje dar neatremontuotas nė vienas žemės ūkio padargas. Tuo tarpu pavasaris nelaukia, ir dabar pats laikas žemės ūkio inventoriaus remonto darbams.

Visos sąlygos yra pradėti inventoriaus remontą II laukininkystės brigadoje. Brigadoje yra kalvis, geležis, suvežtas remontuoti skirtas inventortus. Tačiau remontas dėl kolūkio valdybos nerūpestingumo nevyksta. Nesirūpina jo organizavimu ir II brigados brigadininkas Kireilis.

Kolūkio valdyba, kaip ir pereitais metais, ramina, kad su inventoriaus remontu „dar suspėsia“, kad šiuo metu svarbesnis klausimas yra sėklų supylimas. Aišku, sėklų supylimas yra svarbi ūki-

nė kampanija, tačiau nereikia užmiršti ir inventoriaus remonto. Žemės ūkio darbuose neturi būti prileidžiamas darbų eiliškumas!

Nesirūpina žemės ūkio inventoriaus remontu ir kolūkio pirmininkas P. Gurklys. Pirmininko neįaudina tas faktas, kad keliose vietose plūgai, sėjamosios, grėbiamosios mašinos ir kt. žemės ūkio inventorių rūdiu laukuose. Kolūkiečiai Balčiūnas, Montvila turi nusišėpę nuo kolūkio važiuojamuosius pakinktus ir kt.

Nepatenkinamai rūpinasi inventoriaus remontu ir revizijos komisijos pirmininkas P. Kalamažnikas. Dalis kolūkio inventoriaus yra išmėtyta paš kolūkiečius. Daug inventoriaus, kuriam reikalingas remontas, dar neperduota kalviamis.

Kolūkio valdyba turi nedelsiant organizuoti inventoriaus remonto darbus. Būtina baigti su nusikalstamu lūkuravimu.

K. GAIDELIAUSKAS

Kolūkiečiai prenumeruoja tarybinę spaudą

Gerai atlieka laiškanėšio pareigas „Stalino keliu“ kolūkio narys A. Žiūrauskas. Jo aptarnaujami kolūkiečiai laiku ir tvarkingai gauna spaudą. Daugelis kolūkiečių turi užsiprenumeravę po kelius

laikraščius. Į „Stalino keliu“ kolūkį ateina tokie žurnalai, kaip „Znanije-sila“, „Švytu-rys“, „Jaunimo gretos“, „Sportas“ ir kt.

B. JABLONSKIS

Skaito marksizmo-leninizmo klasikų raštus

Žymiai išaugo skaitytojų skaičius, palyginus su praėjusiais metais, „Laisvės“ kolūkio klube-skaitykloje. Kolūkiečiai skaito grožinę ir politinę literatūrą. Štai, J. Garbaskas perskaitė N. Ostrovs-

kio romaną „Kaip grūdinosi plienas“, A. Fadiejovo ir kitų tarybinių rašytojų knygas. Nemaža politinės literatūros perskaitė kolūkiečiai B. Jakšys, J. Senvaitytė, A. Alek-naitė ir kt.

Žemės ūkio artelės nariai ypatingai domisi marksizmo-leninizmo klasikų veikalais. V. I. Lenino ir J. V. Stalino raštai kolūkiečių skaitomi su nepaprastu susidomėjimu.

J. DAUSKA

PEDAGOGINĖS TEMOS

Klasės susirinkimai — svarbi
auklėjimo priemonė

Klasės susirinkimai, jeigu jie yra tinkamai organizuojami, turi didelę auklėjamąją reikšmę. Susirinkimų metu nagrinėjami įvairūs ideologiniai bei politiniai klausimai, organizuojamos politinės informacijos, išvystoma kritika. Susirinkimai taip pat prisideda prie klasės kolektyvo sustiprinimo.

Klasių susirinkimų sėkmingumas daug priklauso nuo jų vadovų sugebėjimo ir pasiruošimo. Ypatingai svarbu, kad nagrinėjami klausimai sukeltų mokinių susidomėjimą, kad pranešimai ir politinės informacijos būtų mokiniams suprantami. Klasės susirinkimas nepasiekia savo tikslo, jei jis organizuojamas formaliai ir šabloniškai, jei klasės vadovas kalba mokiniams nepasirengęs.

Paziūrėję į Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos klasių susirinkimus matome, kad jie yra geriau, organizuojami žemesnėse klasėse. Gerai organizuoja susirinkimus VIc klasės vadovė mokytoja Pr. Jasinskaitė. Sklandžiu ir vaizdžiu pasakojimu ji sukelia mokinių susidomėjimą politiniais bei ideologiniais klausimais, plečia jų politinį akiratį. Idomūs ir turiningi susirinkimai būna mokytojo St. Miliuo vadovaujamoje Vc klasėje. Susirinkimų metu šios klasės mokiniai rodo didelį aktyvumą ir domėjimąsi visuomeniniais klausimais, išvysto aštrią kritiką. Dėka gerai organizuojamų klasių susirinkimų ir rūpestingo klasės vadovo auklėjamojo darbo, šioje klasėje auga pionierių gretos, stiprėja drausmė. Daugiau dėmesio į tinkamą klasių susirinkimų organizavimą kreipiamas VIIc klasėje.

Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas klasių susirinkimams aukštesnėse klasėse, nes mokiniai, baigę vidurinį mokslą, privalo gerai orientotis visuose gyvenimo klausimuose. Tačiau klasių susirinkimai aukštesnėse klasėse daugiausia organizuojami formaliai, nuobodžiai. Kai kurių klasių vadovų darbo planuose randame eilę rimtų ir naudingų ideologinio pobūdžio temų, tačiau šios temos susirinkimų metu silpnai nagrinėjamos, nes pasitenkinama formaliu pačių mokinių paruoštų referatų perskaitymu.

XIb, XIc, Xb ir kai kurių kitų klasių vadovai, patys būdami nepakankamai stiprūs ideologiniuose klausimuose, beveik nekontroliuoja mokinių parašytų referatų, neduoda jiems atitinkamų nurodymų.

XIb klasės vadovas mokytojas B. Kašponis teisingai padarė, numatydamas klasių susirinkimuose nagrinėti rimtas temas, kaip „Pagrindiniai komjaunimo organizacijos

tiksiai ir uždaviniai“, „Kritikos ir savikritikos reikšmė“, „Komunistinė pažūra į darbą“ ir kt. Bet gaila, kad susirinkimuose šios temos nebuvo kaip reikiant išnagrinėtos, nes referatų rašymas buvo paliktas savieigai.

Formaliai ir neproduktingai praeina susirinkimai mokytojo J. Ožalo vadovaujamoje XIc klasėje. Mažai dėmesio klasių susirinkimų organizavimui skiria Xa klasės vadovė mokytoja B. Liesytė.

Apskritai imant, daugumoje aukštesniųjų klasių susirinkimų metu skaitomi mokinių referatai būna blankūs, atitrūkė nuo gyvenimo, nes ne visi klasių vadovai duoda mokiniams nurodymus. Todėl nenuostabu, kad mokiniai tokiais susirinkimais nesidomi ir juose laikosi pasyviai.

Kad daugelio klasių mokinių susirinkimai praeina žemame politiniame lygyje yra kalti ne tik klasių vadovai, bet ir mokyklos vadovybė, kuri beveik nekontroliuoja klasių susirinkimų, nesidomi jais. Nuošaliai nuo klasių susirinkimų laikosi ir mokyklos komjaunimo organizatorius A. Šinkūnas.

Šiais mokslo metais mokyklos vadovybė, paskirstydama dėstytojus ir klasių vadovus, parodė pedagoginės nuovokos neturėjimą, nes nebuvo žiūrįma, kokie mokytojai kokioms klasėms tinka vadovauti, bet buvo skirstoma pagal šabloną „klase aukščiau“. Žinoma, dažnas klasių vadovų keitimas nėra sveikas dalykas, bet taip pat nenormalu, kad aukštesnėse klasėse dėsto ir vadovauja klasėms mokytojai, neturį atitinkamo pasiruošimo, kaip, pavyzdžiui, J. Ožalas, A. Balčiūnienė, B. Liesytė ir kt. Tuo tarpu kai kurie su didesniu išsilavinimu mokytojai visai neskiriami klasių vadovais arba skiriami vadovauti žemesnėms klasėms. Taisyklė „klase aukščiau“ gal būt tik tu tik tuo atveju, jei visi mokytojai būtų su aukštesniu pedagoginiu pasiruošimu.

Mokyklos vadovybė turėtų susirūpinti, kad klasių susirinkimai nebūtų vien tuščias ir formalus dalykas, bet duotų mokiniams naudos. Ypatingai reikėtų atkreipti dėmesį į dešimtojų ir vienuoliktojų klasių susirinkimus, kad jie praeitų aukštesniam politiniame lygyje. Aukštesnėms klasėms vadovauti reikėtų skirti mokytojus su didesniu pasiruošimu ir išsilavinimu. Gerai organizuojami klasių susirinkimai daug prisideda prie mokinių politinio lygio pakėlimo ir materialistinės pasaulėžiūros ugdymo.

A. PAULIŪNAITĖ
(„Stalino keliu“ koresp.)

Seminaras partinių organizacijų sekretoriams

Ivyko pirmųjų partinių organizacijų sekretorių seminaras. Seminaro klausytojai buvo supažindinti su organizaciniais klausimais, parti-

nio ūkio tvarkymu. Partinių organizacijų sekretoriai pasidalino darbo patyrimu toliau gerinant darbą.

S. BUTKUTĖ

Gamybiniai pasitarimai —
laidas šalinti trūkumus

Didelį vaidmenį gerinant valstybinių įstaigų darbą vaidina gamybiniai pasitarimai. Nekurie profsąjungų vietinių komitetų pirmininkai teisingai įvertina gamybinių pasitarimų reikšmę, reguliariai ir aukštu idėjiniu-politiniu lygiu juos praveda. Finansų skyriaus (vietos komiteto pirmininkas K. Martinovis), Valstybinio banko Kupiškio skyriaus (Z. Krestova), taupomosios kasos (V. Izutskinas) gamybiniai pasitarimai vyksta reguliariai, juose dirbantieji aktyviai dalyvauja. Štai, finansų skyriaus gamybiniame pasitarime dirbantieji iškėlė pasiūlymą įsijungti į socialistinį lenktyniavimą kovojant už darbo užduočių sėkmingą atlikimą.

Tačiau gamybinių pasitarimų organizavimo darbe yra eilė stambių trūkumų. Eilėje įstaigų gamybiniai pasitarimai organizuojami nereguliariai, juose nevystoma kritika ir savikritika. Yra atvejų, kai gamybiniai pasitarimai pravedami formaliai, be trūkumų iškelimo. Štai, Valstybinių įstaigų darbuotojų profsąjungos vietos komiteto per 1953 metų du paskutinius ketvirčius gamybiniai pasitarimai nebuvo organizuojami. L. teismo profsąjunginės grupės organizatorius B. Piekus neįskelkia esamų trūkumų gamybiniame pasitarime, ir padėtis netaisoma. Yra trūkumų taip pat invalidų namų profgrupės darbe (organizatorius Z. Greičiūnaitė). Čia gamybiniai pasitarimai organizuojami retai, silpnai iškeliama trūkumai. Gamybiniai pasitarimai — rimta priemonė trūkumų pašalinimui, socialistiniame lenktyniavime išvystyti. Profsąjunginiai vietos komitetai turi mobilizuoti darbo žmones už tolesnį tarybinės valstybės ir socialistinio teisėtumo stiprinimą, už pavyzdinę dirbančiųjų aptarnavimą ir jų materialinių, kultūrinių ir buitinių poreikių patenkinimą.

V. ŽILINSKAS
Valstybinių įstaigų darbuotojų
profsąjungos rajono komiteto
pirmininkas

TRUMPAI

(Iš skaitytojų laiškų)

GERUS darbo rezultatus pasiekė „Mūsų rytojaus“ žemės ūkio artelės I brigados kiaulių šėrikė K. Cibulskienė. Jos prižiūrimos kiaulės šeriamos nustatytu laiku. Visos motininės kiaulės yra gerame kano stovyje, kas sudaro palankias sąlygas prieauglio išauginimui.

D. ŽIOGELYTĖ

STROPIAI atlieka savo pareigas „Juodpėnų“ kolūkio velsanitaras J. Kvetkus. Laikas nuo laiko J. Kvetkus patikrina kolūkio gyvulius. J. Kvetkui pranešus apie negaliojančią gyvulį, jis kuo skubčiausiai suteikia jam pagalbą.

S. STASIŪNAS

PLEČIA kultūrinį-masinį darbą vietos kolūkiečių tarpe „Šetėkšnos“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja B. Pečkutė. Neseniai kolūkiečiams buvo organizuota paskaita apie kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimą.

S. JONYŠ

STALIUS POVILAS LISEVIČIUS, „Ateities“ kolūkio narys, per 1953 metus pagamino 21-rius ratus ir aukštakokybinius atremontavo nemažą šieno.

V. JABLONSKAS

NOVOSIBIRSKO SRITIS. Novosibirsko rajono Kamenkos kaime partinio ir komjaunimo švietimo tinkle sudaryti penki rateliai. Nuo traukoje: klube-skaitykloje. Ratelio TSKP istorijai studijuoti eilinis užsiėmimas. Rateliui vadovauja Kamenkos kaimo tarybos pirmininkas E. P. Šustas, V. Leščinsko nuotr.

(TASS).

TRUMPOS SKAITYTOJŲ PASTABOS

„Laisvės“ kolūkio II laukininkystės brigadoje grobstomas silosas ir šienas. Silosą ir šieną grobsto Adelė Sipavičienė. Ji priejo net iki to, kad ėmė grobstyti šieną iš veršelių ēdžių. Visa tai žino kolūkio agronomas Č. Vnarskas ir fermų vedėjas Feliksas Jacka, tačiau jie kažkodėl nesiima priemonių prieš sužulėjusią grobstytoją.

J. GIEDRYTĖ

„Mituvos“ kolūkio VI laukininkystės brigados kolūkiečiai pasipiktinę brigados brigadininko A. Keršulio elgesiu. Jis savo artimiesiems užrašo žymiai daugiau darbadienių, negu jiems iš tikrųjų priklauso. Taip savo tėvui jis užrašė keliasdešimt darbadienių, nors niekas iš brigados kolūkiečių nematė, kad brigadininko A. Keršulio tėvas būtų dalyvavęs kolūkinėje gamyboje.

M. PEMKUS

„Žalgirio“ kolūkyje, valant grūdus, nerašomi tikslūs grūdų valymo aktai. Valymo metu gautų pelų ir atliekų svoris nustatomas iš akies. Todėl neretai sandėliuose susidaro grūdų „perteklius“, kuris vėliau sandėlininkų yra likviduojamas.

Baigus sandėlyje vienos rūšies grūdų valymą, turėtų būti pasverti švarūs grūdai, o taip pat atliekos, ir surašytas grūdų valymo aktas, kuriame pasirašytų ir grūdus valę kolūkiečiai.

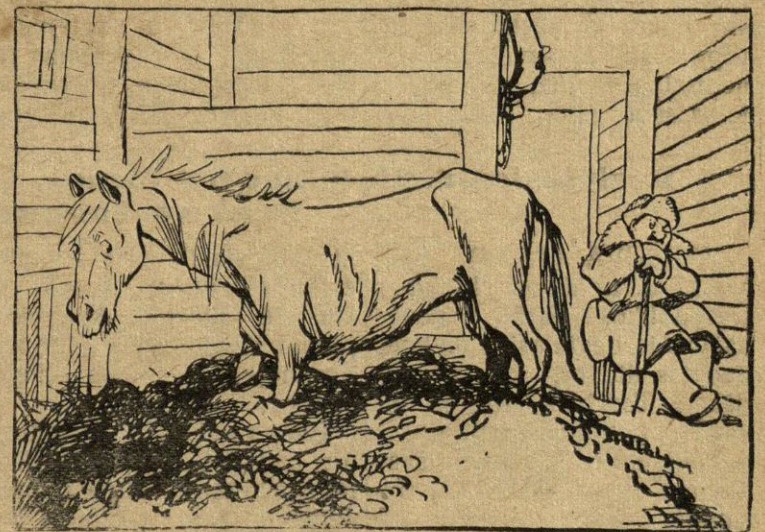
A. BANGA

„Sakalo“ kolūkio III laukininkystės brigadoje gruodžio 29 dieną buvo baigti kulti sėkliniai dobilai. Per dvi kūlimo dienas gauta dobilų sėkla, dėl III laukininkystės brigados brigadininko Stasio Lašo apsileidimo, i sandėlį buvo vežama nesverta, kas sudarė sąlygas jos grobstymui.

V. PURONAS

Blogai atlieka savo pareigas „Bugailiškių“ kolūkio III laukininkystės brigados arklių šėrikas J. Janulis. Jo prižiūrimi arkliai nereguliariai šeriami ir girdomi, nepalyginamas mėsas po arklių kojomis. Visuomeniniams arkliams skirtus pakratyti šiaudus J. Janulis pakrato savo buvusiam arkliui. Be to, J. Janulis kolūkio arkliams užtvėrė nenormaliai mažus gardus, o „savo“ arkliui ir nuosaviems paršeliams paliko visą pusę tvarto. Tai gavosi todėl, kad kolūkio valdyba leido J. Januliui, kartu su visuomeniniais gyvuliais, laikyti nuosavus gyvulius ir, be to, buvusį jo arklių.

B. GIRJOTAITIS

Visuomeninis arklys J. Januliui: — Kada baigsis mūsų kančios dėl tavo nesąžiningumo?

MUSŲ MEDŽIAGOS PĖDSKAIS

„Visuomeninio turto grobstytojas“

Taip pavadintame straipsnelyje, tilpustame „Stalino keliu“ Nr. 99 (762), buvo rašoma, kad nekolūkiečių A. Vilnonienė, gyvenanti „Mūsų rytojaus“ kolūkyje, iš kolūkio pievų prisišienavo nemažą šieno.

Gautas atsakymas, kad šienas, kuris yra virš 10 proc. išduotos normos, gražintas kolūkiui. Be to, visuomenintas arklys, kurį kolūkiečiai P. Ridikas buvo nusiėpęs nuo visuomeninio, nuo visuomeninio.

Amerikos imperialistai — taikos priešai

Visame pasaulyje kasdien auga taikos šalininkų judėjimas. Kovai už taiką vadovauja didžioji mūsų socialistinė Tėvynė. Pasaulio tautos mato, kad Tarybų Sąjunga deda visas pastangas taikos sustiprinimui ir išsaugojimui. Galingai mūsų valstybei nebaisūs jokie priešai, tačiau Tarybinė vyriausybė, Komunistų partija, visa mūsų liaudis nenori karo, nenori užkariauti svetimų žemių. Aple Tarybų Sąjungos taikingą politiką, apie jos norą taikiai išspręsti visus ginčijamus klausimus dar kartą ryškiai paliudijo draugo G. M. Malenkovo atsakymai į Amerikos agentūros „Internešni Njuz Servis“ generalinio direktoriaus Europai p. Kingsberio Smito klausimus. Draugas Malenkovas savo atsakymuose nurodo, jog Tarybinė vyriausybė daro ir toliau darys visa, kad tautos gyventų taikoje, kad būtų susilpnintas tarptautinis įtampas ir nustatyti normalūs santykiai tarp valstybių. Draugas Malenkovas pareiškė, kad svarbiausias žingsnis, kurį būtų galima padaryti taikos visame pasaulyje interesais 1954 m., būtų sudarymas tarp valstybių Susitarimo, pagal kurį Susitarimo dalyviai prisiima iškilmą ir besąlyginį įsipareigojimą — nenaudoti atominio, vandenilinio ir kitų masinio naikinimo ginklų.

Tarybinė liaudis sėkmingai vykdo taiką statybą, artėja į savo didįjį tikslą — į komunistinę. Mūsų partija ir vyriausybė deda visas pastangas, kad pilnintai patenkintų nuolat augančias darbo žmonių materialines ir kultūrinės reikmes.

Priešingai Tarybų Sąjungai ir liaudies demokratijos šalims, karo kurstytojai, vadovaujami Amerikos imperialistų, stengiasi sukelti naują pasaulinį karą.

JAV milijardieriai ir milijonieriai daro viską, kad būtų sulaukymas taikos jėgų augimas. Melu ir apgaule jie nori apraizgyti tautų sąmonę, susilpninti jų pasipriešinimą, užgniaužti jų suverenumą ir nepriklausomybę, diktuoti joms savo valią. Pasinaudo-

dami antinacionaline, antipatriotine eilės kapitalistinių šalių vyriausybės politika, JAV imperialistai pavergė savo grobiškiems tikslams šių kraštų ekonomiką, šeimininkauja ten, kaip savo namuose, sukūrė šiose šalyse karines bazes. Karas — tai milijardierių ir milijonierių didelis biznis, jis duoda jiems pasakiškus pelnus. Todėl jie nenori, kad pasaulyje įsiviešpatuotų ilga ir pastovi taika. Amerikos ekonomistas V. Perlo patikė būdingus skaičius, kaip paprastai auga JAV monopolijų pelnai. Jei 1936—1940 m. Amerikos monopolijos turėjo 6,2 milijardo dolerių pelno, o antrojo pasaulinio karo metu — 1941—1946 m. — 21,5 milijardo dolerių pelno, tai 1950—1953 m. m., t. y. Korėjoje karo laikotarpiu, monopolistai jau gavo 42,3 milijardo dolerių pelno. Tokį pasakišką pelno augimą imperialistai pasiekė nuolat didindami darbo žmonių išnaudojimą, kolonijinių ir pusiau kolonijinių šalių spaudą, vystydami ginklavimosi varžybas. Kartu su kapitalistų pelno augimu auga darbo žmonių skurdas. 1953 metais užregistruotų bedarbių skaičius Amerikoje padidėjo 52 procentais. Vis labiau skursta Amerikos fermeriai. Per 10 metų (1942—1952 m. m.) visiškai nusmuko 700 tūkstančių fermerių ūkių.

Iš darbo žmonių išnaudojimo, iš sugriautų miestų ir kaimų, iš moterų, senelių bei vaikų kraujo ir asarų milijonieriai ir milijardieriai krauna pasakiškus turtus. Štai kodėl jie nenorėjo nutraukti karo Korėjoje, trukdo pasiekti taiką Indokinijoje, nenori pasiekti susitarimo dėl atominio, vandenilinio ir kitų masinio naikinimo ginklų uždraudimo.

Savo šalyje Amerikos imperialistai įgyvendina policinį režimą, žiauriai persekioja visus, kas drįsta stoti prieš jų kruvinus planus. Geriausieji Amerikos darbininkų klasės ir inteligentijos atstovai grūdami į kalėjimus. Amerikoje propaguojama rasinė neapykanta, vykdomi linčio teismai. JAV imperia-

listai palaiko ir stiprina reakcinius režimus kapitalistinėse šalyse, išleidžia milijonus dolerių kovai prieš revoliucinį judėjimą, ypač prieš komunistus, ištikimus kovotojus už taiką, laisvę ir demokratiją. Šnipinėjimui, diversijoms, teroro aktams vykdyti socializmo stovyklos šalyse jie skiria dešimtis milijonų dolerių.

Žmonija niekuomet nedovanos amerikiniams imperialistams už jų niekšiškus veiksmus Korėjoje, kur jie griovė miestus ir kaimus, žudė vaikus ir senelius, degino ligonines ir mokyklas. Jie įvykdė didžiausią nusikaltimą žmonijos istorijoje — panaudojo bakteriologinį ginklą prieš taikius Korėjos ir Šiaurės Kinijos gyventojus.

Siekdami įgyvendinti savo beprotiškus planus — užkariauti pasaulį, JAV imperialistai kuria visokius agresyvių blokus, vis labiau kišasi į kitų šalių vidaus reikalus. Jie atgaivina vokiškąjį vermachta, siekdami panaudoti jį karui prieš demokratijos šalių stovyklą. Jų sumanytoji „Europos armija“ turi tikslą atiduoti ginkluotąsias Europos kapitalistinių šalių pajėgas Amerikos imperializmo kariaunai, suteikiant svarbiausią vaidmenį šioje armijoje buvusiems hitlerininkams, vokiečių tautos išdavikams, kaip ištikimiausiems savo sąjungininkams.

Bet pasaulio tautos vis labiau priešinas Amerikos imperializmo kėslams. Taikos jėgos yra žymiai stipresnės negu karo jėgos. Visur plečiasi judėjimas už taikų visų ginčijamų klausimų išsprendimą. Tautos reikalauja uždrausti atominį ir vandenilinį ginklą. Visi dorieji žmonės pilnai pritaria Tarybinės vyriausybės taikos politikai ir pasiūlymams ilgai ir pastoviai taikai pasiekti. Nepaisant imperialistų priešinosi buvo pasiektos paliaubos Korėjoje. Tautų valia išsaugoti taiką yra galinga ir pavers niekais Amerikos imperialistų grobuoniškus planus.

V. JANULIS

Devintosios metinės nuo tos dienos, kai Tarybinė Armija išvadavo Varšuvą

VARŠUVA (TASS). Sausio 17 d. Lenkijos Liaudies Respublikos darbo žmonės pažymėjo devintąsias metines nuo tos dienos, kai didvyriškoji Tarybinė Armija išvadavo Lenkijos sostinę.

Tuoju po Varšuvos išvadavimo visos šalies darbo žmonės pradėjo atstatyti savo mylimąją sostinę. Per praėjusius 9 metus iš pagrindų pasikeitė Varšuvos vaizdas. Joje išaugo nauji rajonai, visiškai nepanašūs į prieškarinius.

Lenkijos sostinė darosi stambiausiu pramonės centru. Žeranėje (Varšuvos rajonas) pastatyta lengvųjų automobilių gamykla ir šiuo metu

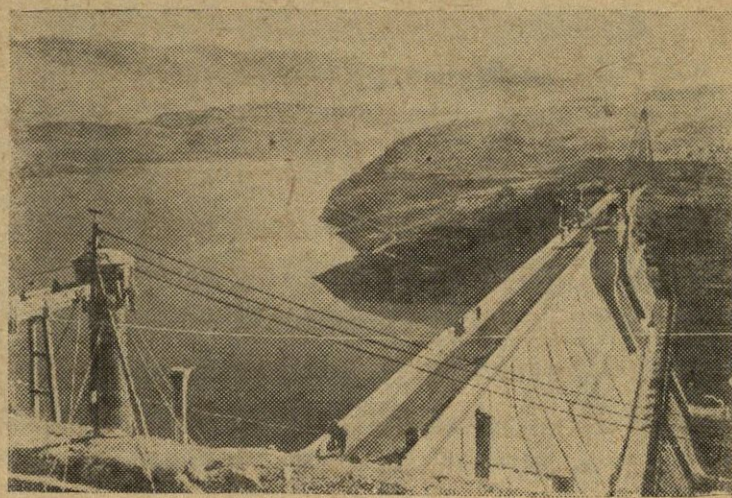
statoma stambiausia šiluminė elektros centrinė. Miesto pakraštyje statoma kokybinio plieno metalurgijos gamykla. Sostinėje vykdoma metro statyba.

Išaugo aukštųjų ir vidurinių mokyklų, o taip pat kultūros švietimo įstaigų tinklas. Jeigu iki karo sostinėje buvo 5 aukštosios mokyklos, tai šiuo metu jų yra 16. Varšuvos aukštosiose mokyklose mokosi daugiau kaip 30 tūkstančių studentų, keletą kartų daugiau, negu iki karo. Varšuva turi 60 mokslinio tyrimo institutų, pokariniu laikotarpiu buvo atidaryta Lenkijos Mokslų akademija. Dabar sostinėje veikia apie

400 vidurinių ir profesinių mokyklų. Pokariniu laikotarpiu atidaryta daugiau kaip 130 vaikų darželių, o taip pat dešimtys vaikų lopšelių.

Dabartinė Varšuva — tai visaliaudinė statyba. Visuose jos 22 rajonuose verda įtemptas kūrybinis statybinių darbų.

Pažymėdami devintąsias metines nuo Varšuvos išvadavimo dienos, Lenkijos sostinės gyventojai kreipia savo žvilgsnius į savo didįjį kaimyną — Tarybų Sąjungą, kuri išvadavo Lenkiją nuo hitlerinų okupantų ir dabar teikia brolišką nesavanaudišką pagalbą statant socializmą šalyje. (ELTA).

Bulgarijos Liaudies Respublikos hidroelektrinių statytojai pasiekė didelę pergalę. Ant Strumos upės, netoli Dimitrovo miesto užbaigta vandens saugyklos „Studena“ statyba. Ji aprūpins vandeniu miesto pramoninį rajoną. N u o t r a u k o j e: vandens saugyklos „Studena“ pylimas.

Bulgarijos telegrafų agentūros nuotr.

S P O R T A S

Draugiškos tinklinio varžybos

Neseniai Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos sportininkai organizavo atvirame ore draugiškas tinklinio varžybas tarp mokyklos vyrų ir jaunių komandų.

Varžybose pranašesni pasi-

rodė vyrai (mokytojas Opulskis, Raugalė, Sakalauskas, Dauka, Deksnys, Petronis), laimėję rungtynes rezultatu 2:0 (15:8; 15:12). Rungtynėms teisėjavo J. Čepas.

A. VIESULAS

Pravedamos treniruotės atvirame ore

Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos sporto kolektyvo „Vilnis“ sportininkai praveda treniruotes atvirame ore. Aktyviai treniruotes lanko Mickevičius, Karazija, Simaška ir daugelis kitų sportininkų. Nemažas dėmesys mokykloje skiriamas tinklinio, krepšinio ir kitų sporto šakų išvystymui žiemos sąlygomis. Tinklinio (sekcijos vadovas A. Raugalė) ir krep-

šinio (sekcijos vadovas B. Sakalauskas) sekcijų sportininkai aktyviai treniruojasi žiemos sąlygomis. Treniruotėse nepatenkinamai dalyvauja mergaitės.

Šiuo metu mokyklos gimnastai ir gimnastės, vadovaujami mokytojos B. Liesytės, susipažįsta su Respublikinės moksleivių spartakiados gimnastikos programa.

A. ŽĖRUTIS

Pasibaigė šaškių turnyras

Adomynės septynmetėje mokykloje pasibaigė šaškių turnyras. Turnyre dalyvavo pajėgiausi mokyklos šaškiininkai — A. Kurkulis, D. Vaitčiūtė, Šilinis, Motiejūnaitė, Bumblytė, Buzėnas ir kt.

Berniukų grupėje mokyklos čempiono vardą iškovojo septintos klasės moksleivis

Alfonsas Kurkulis, surinkęs 14 taškų iš 15 galimų. Antra vieta atiteko Šiliniui (VI klasė), surinkusiam 13 taškų (vieną partiją pralose ir 2 partijas sužaidė lygiomis).

Mergaičių grupėje pirmą vietą užėmė A. Motiejūnaitė, antrą — Magylaitė.

A. MAČIULIS

IŠ TEISMO SALES

Visuomeninio turto grobstytojas

Tarybinė visuomenė veda griežtą kovą su socialistinio turto grobstytojais. Tačiau vis dar pasitaiko faktų, kad asmenys, būdami neatsikratę buržuazinių įpročių, grobsto valstybinį ir visuomeninį turtą.

Sausio 13—15 d. d. Kupiškio rajono liaudies teismas žiūrėjo „Adomynės“ kolūkio sandėlininko Antano Senvaičio baudžiamąją bylą. Visuomeninio turto grobstytojas A. Senvaitis, pasinaudodamas griežtos grūdų apskaitos kolūkyje nebuvimu, 1952—1953 metų laikotarpyje prileido 7 tūnų įvairių grūdų trūkumą. Be to, milicijos organai, kolūkiečių budrumo dėka, rado A. Senvaičio tvarte paslėptus 5 maišus visuomeninių grūdų.

Visuomeninio turto grobstytojas gavo pelnytą atpildą. A. Senvaitis pagal TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1947 m. birželio 4 d. įsako „Dėl baudžiamosios atsakomybės už valstybinio ir visuomeninio turto grobstymą“ 3 straipsnį nubaustas penkiais metais laisvės atėmimu, išieškant iš kaltininko kolūkiui padarytus 10.000 rublių dydžio nuostolius.

„Adomynės“ kolūkio kolektyvas su dideliu pritarmu sutiko teismo sprendimą. Kartu jie pasipiktino kolūkio pirmininku P. Pilipavičiumi, kuris daleido didelius visuomeninio turto grobstymus kolūkyje.

A. DAUKANTAS
Kupiškio rajono prokuroras,
III klasės teisininkas

Redaktorius S. ZAUKA